

Надъ мѣстносттата „Рудина“ се отсича стената на най-високия тукъ върхъ по Столова планина — „Смѣдовецъ“. Той е остъръ и се издига близо 1000 м. надъ морското равнище. Върхътъ открива на югъ невисока отсѣчена скалиста стена, по която не биха могли да се катерятъ и диви кози. А източната страна която гледа къмъ Върбовчецъ (току надъ „Рудина“) е сѣщо мжно достъпенъ варовникъ. Тукъ сме въ карстова областъ, но самата „Рудина“ открива сивъ кремекъ превърнатъ на мѣста въ конгломератъ: единъ желѣзно тежъкъ наносъ, който има златистъ цвѣтъ.

Петъръ смѣта, че названието „Смѣдовецъ“ е отъ турски произходъ. Той не знае, че въ Източа България, между Преславъ и Върбица, имаме голѣма и старинна паланка Смѣдово — съ ударение на първата сричка. А всички думи (включително и имената), които нѣматъ ударение на последната сричка, не сѣ турски. За жалость, и азъ не знамъ да обясня произхода на това славянско название.

Отъ върха „Смѣдовецъ“ се спуща тънъкъ ридъ на югоизтокъ. Той се викалъ „Джидовецъ“. Петъръ нищо не знае за произхода на това название.

— По тоя ридъ има ли следи на стари крепости, Петре?

Младиятъ се опулва: по цѣлия ридъ имало следи отъ крепостна стена.

— Тази крепостна стена, Петре, е отъ римско време. Старитѣ славяни сѣ наричали римлянитѣ „жидове“. Може би, турцитѣ сѣ зимали отъ насъ това название на римлянитѣ